

Stiftelsesklagenemnda

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse i sak 2020/0075

Saken gjelder krav fremsatt 15. januar 2020 fra stiftelsen A om dekning av sakskostnader etter bestemmelsen i lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 36 om dekning av sakskostnader.

Kravet har sitt grunnlag i Stiftelsesklagenemndas vedtak 17. desember 2019 (saksnummer 2019/0616) om omgjøring av Stiftelsestilsynets vedtak 25. juli 2019 om avslag på søknad om opphevelse stiftelsen. Spørsmålet i saken er om vilkårene for dekning av sakskostnader etter forvaltningsloven § 36 er oppfylt.

1 Stiftelsesklagenemndas kompetanse og sammensetning

Etter forvaltningsloven § 36 tredje ledd avgjør Stiftelsesklagenemnda spørsmålet om dekning av sakskostnader.

Ved Stiftelsesklagenemndas behandling og avgjørelse av saken deltok nemndas leder Gudmund Knudsen og medlemmene Kamilla Silseth og Henning Sollid.

2 Sakens bakgrunn i hovedtrekk

I vedtak av 17. desember 2019 omgjorde Stiftelsesklagenemnda Stiftelsestilsynets avslag på søknad om opphevelse av stiftelsen A. Vedtaket ble mottatt og journalført hos B kommune som forvalter stiftelsen (C kommune etter kommunesammenslåing 1. januar 2020) den 9. januar 2020. På vegne av stiftelsen fremmet kommunen i brev av 15. januar 2020 krav om dekning av sakskostnader.

3 Stiftelsens anførsler

I brevet av 15. januar 2020 er det fremsatt krav om dekning av advokatutgifter på 7 875 kroner inklusive 1 575 kroner i merverdiavgift. Videre er det fremsatt krav om dekning av medgått arbeidstid for sekretær i stiftelsen og økonomisjefen i B kommune for 10 timer, totalt 12 844 kroner.

Det fremgår av brevet at det har medgått tre og en halv timer arbeid for advokaten til en timesats på 1800 kroner eksklusiv merverdiavgift. Advokaten har i sin timeliste redegjort for at arbeidet omfatter gjennomgang av dokumenter, herunder Stiftelsestilsynets vedtak, vurdering av enkelte spørsmål, forslag til endringer i klagen samt en redegjørelse til klient.

4 Stiftelsesklagenemndas syn på saken

Det følger av forvaltningsloven § 36 tredje ledd tredje setning at «*[k]ravet må settes fram senest 3 uker etter at melding om det nye vedtak er kommet fram til vedkommende*». Stiftelsen har dokumentert at vedtaket først kom fram den 9. januar 2020 og kravet er derfor fremsatt innen fristen.

Retten til å få dekket sakskostnader gjelder der «*et vedtak blir endret til gunst for en part*» og at dekningen gjelder «*vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket*», jf. forvaltningsloven § 36 første ledd.

I vedtak av 17. desember 2019 omgjorde Stiftelsesklagenemnda Stiftelsestilsynets avslag av 25. juli 2019 i tråd med klagerens krav. Saken er endelig i avgjort og vedtaket er endret til gunst for klageren.

Kommunen har på vegne av stiftelsen fremsatt krav om dekning av advokatutgifter og dekning av medgått arbeidstid for sekretær i stiftelsen og økonomisjefen i B kommune. Stiftelsesklagenemnda behandler først spørsmålet om kravet om dekning av advokatutgifter er å se på som vesentlige kostnader etter forvaltningsloven § 36.

Det følger av lovens ordlyd at «*vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket*» kan kreves dekket. Det er ikke tvilsomt at advokatutgifter i utgangspunktet anses som «*vesentlige kostnader*» som kan kreves dekket. Spørsmålet blir om kostnadene var «*nødvendige*». Klagesaken gjaldt spørsmål om opphevelse av stiftelsen. Hovedtemaet i saken var av juridisk art der vurdering av rettskilder var sentralt. Stiftelsesklagenemnda mener derfor at det var nødvendig at klager benyttet advokat for å ivareta sine interesser i saken. Etter nemndas syn er utgiftene til juridisk bistand på 7 875 kroner som er krevet dekket rimelige sett i forhold til sakens omfang og vanskelighetsgrad. Kostnadene vurderes som vesentlige og nødvendige, jf. forvaltningsloven § 36.

Stiftelsesklagenemnda går deretter over til å behandle spørsmålet om krav om dekning av medgått arbeidstid for sekretær i stiftelsen og økonomisjefen i B kommune på til sammen 12 844 kroner.

Spørsmålet om erstatning for eget arbeid i saken, alternativt tapt arbeidsinntekt, har vært vurdert i juridisk litteratur, av Justisdepartementets lovavdelingen og av Sivilombudsmannen. I lovavdelingens uttalelse i JDLOV-2014-7205a er det klare utgangspunkt at eget arbeid i saken ikke dekkes. Lovavdelingen skriver blant annet:

«At det ikke ytes godtgjøring for eget arbeid, er i litteraturen lagt til grunn av Frihagen, Forvaltningsloven bind II (2. utgave 1986) s. 808. Også i Woxholth, Forvaltningsloven med kommentarer (5. utg. 2011) s. 601 er dette lagt til grunn. Vi kjenner ikke til at noen i litteraturen har inntatt det motsatte standpunktet.

Det finnes lite rettspraksis om forståelsen av forvaltningsloven § 36 på dette punktet. Vi nevner at lagmannsrettens flertall i LB-2004-88387 bygde på at en part etter forvaltningsloven § 36 ikke har krav på dekning av godtgjørelse for eget arbeid med saken. Den konkrete saken gjaldt en juridisk person som krevde dekket utgifter til ansatte, men avgjørelsen bygde på det generelle synet at eget arbeid med saken ikke gir krav på dekning»

Stiftelsesklagenemnda legger dette til grunn slik at eget arbeid med saken ikke gir krav på dekning etter forvaltningsloven § 36. Som nevnt har B kommune stått for forvaltningen av stiftelsen slik at kommunens arbeid må ses på som stiftelsens eget arbeid. Arbeidstid i forbindelse med forvaltningen av stiftelsen, herunder søknaden om opphevelse av stiftelsen

og klagesaken, er en del av arbeid med forvaltningen av stiftelsen som det ikke kan kreves kostnadsdekning for etter forvaltningsloven § 36.

Beløpet som dekkes av det offentlige er etter dette 7 875 kroner inklusive merverdiavgift.

5 Vedtak

Stiftelsesklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

A tilkjennes sakskostnader med 7 875 kroner inklusive merverdiavgift.

Beløpet betales av staten v/Stiftelsestilsynet til B kommune (nå: C kommune) på vegne av stiftelsen, kontonummer X.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. stiftelsesloven § 7a femte ledd.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, 19. mars 2020

Gudmund Knudsen
Leder

Dokumentet er godkjent elektronisk